

**CONDIȚII GENERALE DE ASIGURARE PENTRU
ASIGURĂRILE DE PROPRIETĂȚI
(CGAP-Domus 2009 / nivelul 1)
- GRAWE ROMÂNIA ASIGURARE SA -**

Articolul 1: Definiții generale

Termenii din cadrul tuturor condițiilor GRAWE România Asigurare SA au următoarea semnificație:

1. **Asigurător:** GRAWE România Asigurare SA, cu sediul în București, Str. Vulturilor nr. 98A, sector 3, RO-030857.
2. **Contractantul asigurării:** persoana fizică sau juridică care încheie o poliță de asigurare și se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare. Contractantul asigurării își poate asigura propriile bunuri sau propriul interes – caz în care calitatea de contractant se cumulează cu cea de persoană asigurată – sau poate asigura bunurile sau interesele unei terțe persoane.
3. **Asigurat:** persoana ale cărei bunuri sau interese sunt asigurate.
4. **Prima de asigurare:** suma de bani achitată de contractant sau asigurat către asigurător în baza unui contract de asigurare încheiat între aceștia.
5. **Suma asigurată:** suma maximă în limita căreia asigurătorul plătește despăgubirea la producerea riscului asigurat conform prevederilor condițiilor de asigurare convenite.
6. **Polița de asigurare:** document emis de către asigurător care confirmă încheierea contractului de asigurare.
7. **Încălcarea prevederilor:** în sensul Condițiilor GRAWE România Asigurare SA, încălcarea prevederilor apare atunci când asiguratul sau prepușii acestuia au acționat într-o manieră neconformă cu întreținerea corespunzătoare a bunurilor asigurate, în conformitate cu dispozițiile legale sau ale producătorului, precum și cu obligațiile stabilite conform prezentelor condiții. Comportamentul culpabil se consideră nu numai în cazul acțiunilor intenționate, ci și în cazul acțiunilor neglijente.

Articolul 2: Contractul de asigurare

Contractul de asigurare se încheie în formă scrisă și nu se poate proba cu martori chiar dacă există un început de dovadă scrisă. Contractul de asigurare cuprinde cererea de asigurare, anexele cererii de asigurare, polița de asigurare și condițiile de asigurare convenite.

Articolul 3: Corespondența oficială

Toate acordurile, notificările, cererile și declarațiile referitoare la contractul de asigurare se vor face în scris. Declarațiile asigurătorului sunt valabile numai atunci când sunt făcute în scris și sunt legal semnate și ștampilate. Notificările contractantului asigurării vor avea efect numai după primirea acestora la sediul asigurătorului în București, Str. Vulturilor nr. 98A, sector 3, RO-030857.

Articolul 4: Intermediarii asigurării

Agenții asigurătorului sunt împuterniciți să desfășoare pentru asigurător activități de prezentare a produselor de asigurare ale SC Grawe România Asigurare SA, activități de consultanță în domeniul asigurărilor pentru aceste produse și să intermedieze pentru asigurător încheierea de contracte de asigurare cu potențialii clienți.

Intermediarul nu este autorizat să facă declarații obligatorii pentru asigurător și nici să ia în primire sume de bani.

Articolul 5: Modificarea adresei contractantului poliței de asigurare

1. Contractantul asigurării este obligat să notifice imediat asigurătorul referitor la orice modificare a adresei, sediului social, respectiv adresei de corespondență.

2. Modificările de nume (schimbarea numelui în urma căsătoriei, etc.), respectiv modificările denumirii societății vor fi notificate imediat.

3. În cazul încălcării prevederilor de la punctul 1, până la primirea de către asigurător a notificării referitoare la modificarea adresei, va fi considerată valabil transmisă și va produce efecte juridice corespondența trimisă de asigurător la ultima adresă cunoscută. Același lucru este valabil și în cazul încălcării prevederilor de la punctul 2.

4. În cazul în care contractantul asigurării își stabilește domiciliul sau sediul firmei la o adresă din afara României, acesta trebuie să desemneze un reprezentant al său în România. În cazul încălcării acestei obligații se vor aplica prevederile punctului 3.

Articolul 6: Suma asigurată

1. În cazul în care asigurarea se referă la un bun, valoarea bunului este considerată a fi valoarea de asigurare, dacă nu se prevede altfel.

2. Asigurarea poate acoperi profitul nerealizat numai atunci când acest lucru este specificat în mod explicit în contractul de asigurare.

3. Dacă asigurarea se face pentru o categorie de bunuri, apartenența obiectelor la respectiva categorie de bunuri este definită în condițiile de asigurare stabilite.

4. Despăgubirea nu poate depăși valoarea reală a bunului asigurat, cuantumul pagubei și nici suma asigurată.

5. În cazul în care suma asigurată este mai mare decât valoarea bunurilor în momentul încheierii asigurării (suprasigare), asigurătorul nu este obligat să despăgubească asiguratul cu o sumă mai mare decât valoarea daunei.

Articolul 7: Obligația furnizării de declarații complete și conforme cu realitatea la încheierea contractului

1. Persoana care încheie asigurarea este obligată să răspundă în scris la întrebările formulate de asigurător și, de asemenea, să declare, la data încheierii contractului, orice factori pe care îi cunoaște și care sunt, în mod obiectiv, relevanți pentru evaluarea riscului. Sunt considerați factori relevanți, informațiile sau împrejurările care pot influența decizia asigurătorului cu privire la încheierea contractului de asigurare.

2. Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la punctul 1 constă în nedeclararea situațiilor reale sau declararea unor situații incomplete cu privire la factorii relevanți pentru evaluarea riscului, deși îi erau cunoscute sau trebuiau să îi fie cunoscute.

În cazul încheierii contractului de asigurare prin intermediul unui reprezentant sau în cazul încheierii asigurării pentru terți, se consideră a fi suficient faptul că reprezentantul, contractantul sau terțul a ascuns sau a făcut declarații incomplete privind riscul asigurat, deși cunoștea situația reală sau trebuia să o cunoască.

2.1. Asigurătorul poate denunța unilateral contractul în cazul în care contractantul asigurătorii și-a încălcat obligația de a furniza date conforme cu realitatea cu privire la un factor relevant pe care, dacă l-ar fi cunoscut, asigurătorul fie nu ar fi încheiat contractul, fie l-ar fi încheiat în alte condiții contractuale. În acest caz, contractul se consideră desființat de drept, fără a fi necesară punerea în întârziere sau efectuarea vreunei formalități (cu excepția notificării efectuate de către asigurător) și fără a fi necesară intervenția instanței.

2.2. În cazul în care asigurătorul a încheiat contractul având cunoștință de circumstanțele reale, diferite totuși față de cele acceptate ca fiind normale privind riscul, acesta poate modifica formularea contractului în decurs de o lună de la încheierea acestuia. În cazul în care contractantul nu acceptă oferta de modificare a contractului în decurs de 14 zile de la primirea acesteia, asigurătorul poate rezilia contractul fără acordarea unui preaviz. Dacă în această perioadă se produce evenimentul asigurat, asigurătorul poate reduce proporțional despăgubirea, conform relației dintre prima efectiv achitată și prima care ar fi trebuit achitată pentru riscul efectiv.

2.3. În cazul în care denunțarea contractului intervine după producerea evenimentului asigurat, asigurătorul va fi ținut la plata despăgubirii doar în cazul în care contractantul asigurării dovedește că factorii cu privire la care s-a încălcat obligația furnizării de declarații complete și conforme cu realitatea nu au influențat producerea evenimentului asigurat sau valoarea indemnizației datorate de asigurător. În cazul în care se dovedește faptul că factorul nedeclarat a influențat, direct sau indirect, producerea evenimentului asigurat sau dacă se dovedește faptul că, în conformitate cu normele interne ale asigurătorului de evaluare a riscului, dacă factorul ar fi fost cunoscut, asigurătorul nu ar fi încheiat contractul de asigurare sau ar fi încheiat contractul de asigurare în condiții mai puțin avantajoase pentru contractant, asigurătorul va fi absolvit de obligația plății despăgubirii, iar contractul se consideră desființat de drept.

3. În cazul în care nu s-a produs o încălcare a obligației de furnizare de declarații complete și conforme cu realitatea anterior încheierii contractului datorită faptului că, în momentul încheierii contractului, contractantul nu cunoștea situațiile precizate la punctul 1, contractantul trebuie să comunice de îndată, în scris situația de risc efectivă pe care o ia la cunoștință ulterior, dar nu mai târziu de 3 zile de la data la care a luat la cunoștință.

3.1. După primirea notificării conform punctului 3, asigurătorul poate rezilia contractul sau poate propune o modificare a condițiilor, caz în care se vor aplica prevederile articolului 8, punctele 2 ÷ 5.

3.2. În cazul în care apare un eveniment înainte de modificarea sau rezilierea contractului, asigurătorul poate reduce valoarea despăgubirii conform raportului dintre prima efectiv achitată și prima care ar fi trebuit achitată pentru situația efectivă de risc.

4. Pentru contractul de asigurare sunt valabile prevederile legislației române. Fiecare parte contractuală are dreptul de a solicita anularea contractului în cazul în care acesta s-a încheiat prin înșelăciune. Acest drept rămâne valabil în permanență și în mod independent față de prevederile condițiilor de asigurare și de alte prevederi pentru contractul de asigurare.

Articolul 8: Modificarea împrejurărilor esențiale referitoare la risc

1. Contractantul asigurării trebuie să notifice imediat asigurătorul, în scris, referitor la orice modificare a circumstanțelor privind riscul (agravarea riscurilor). Prin modificarea condițiilor de risc se înțeleg situațiile care ar fi putut avea influență asupra deciziei asigurătorului de a încheia contractul în mod general sau în condiții speciale convenite.

2. În cazul în care modificarea condițiilor de risc este de așa natură, încât asigurătorul nu ar mai fi încheiat contractul dacă ar fi cunoscut situația în momentul respectiv, asigurătorul poate rezilia contractul cu efect imediat.

3. În cazul în care schimbarea condițiilor de risc este de așa natură încât asigurătorul ar fi încheiat contractul în alte condiții dacă ar fi cunoscut situația în momentul respectiv, contractantului asigurării i se pot propune noi condiții contractuale. În acest caz, contractul este considerat ca reziliat automat în cazul în care contractantul asigurării nu acceptă oferta cu noile condiții în decurs de 14 zile de la primire.

4. Asigurătorul poate rezilia sau propune alte condiții de asigurare doar în decurs de 3 luni după ce a luat la cunoștință de agravarea riscului, respectiv de situația efectivă a condițiilor de risc.

5. În cazul în care contractantul asigurării a încălcat obligațiile sale de notificare conform punctului 1 și apare un eveniment asigurat, asigurătorul poate refuza parțial sau total despăgubirea, atunci când situația care nu a fost notificată are legătură cu evenimentul produs. Atunci când respectiva situație are legătură cu evenimentul și influențează valoarea daunei, asigurătorul nu poate refuza despăgubirea, dar o poate reduce conform raportului dintre prima achitată și prima care ar fi trebuit achitată pentru situația efectivă de risc.

În cazul în care asigurătorul nu ar fi încheiat contractul dacă ar fi cunoscut situațiile efective de risc, acesta este scutit în oricare dintre cazuri de obligația de despăgubire.

Articolul 9: Obligațiile contractantului asigurării înainte de producerea evenimentului asigurat

1. Contractantul asigurării este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege, de contractul de asigurare, precum și toate celelalte măsuri ce ajută la prevenirea cazurilor de daună și să nu permită unor terțe persoane să încalce aceste măsuri. Acesta este obligat să întrețină în bune condiții bunurile, respectiv activele asigurate.

2. În cazul în care contractantul asigurării încalcă obligațiile de mai sus:

2.1. asigurătorul este scutit de obligația de despăgubire,

2.2. asigurătorul va fi totuși obligat la plata despăgubirii dacă nerespectarea obligațiilor nu a influențat producerea evenimentului asigurat sau nu a influențat cuantumul despăgubirii datorate de către asigurător.

3. Despăgubirile pentru daune nu se vor achita sub nicio formă dacă acestea au fost cauzate de manipulări neglijente sau intenționat neglijente sau de omisiuni ale contractantului asigurării, membrilor familiei sau altor persoane care locuiesc împreună în aceeași gospodărie, precum și ale angajaților sau altor persoane care se subordonează contractantului asigurării.

Articolul 10: Plata primelor

1. Contractantul asigurării este obligat să achite primele de asigurare la termenele scadente și în cuantumurile prevăzute în polița de asigurare, iar asigurătorul trebuie să primească plata primelor de la orice persoană care are un interes legal pentru a le efectua.

2. Primele se vor achita în principiu anticipat. În mod excepțional, se poate conveni plata în rate, stabilindu-se în poliță numărul de rate și scadența de plată a acestora.

3. În cazul în care o primă ulterioară nu este plătită la scadență, asigurătorul va acorda asiguratului o perioadă de grație de 15 zile.

4. Pe parcursul perioadei de grație situația contractului de asigurare rămâne nemodificată, cu condiția plății primei de asigurare până la expirarea perioadei de grație.

5. În cazul în care până la expirarea perioadei de grație nu s-a efectuat plata primei, contractul este automat reziliat, fără a fi necesară efectuarea vreunei formalități.

6. Asigurătorul poate deduce valoarea unei prime scadente revendicate sau a unei alte revendicări ce i se cuvine din contract (de exemplu: cheltuieli de somație, dobânzi, etc.) dintr-o obligație de plată din acest contract pe care i-o datorează contractantului sau unei terțe persoane

7. În cazul plății cu întârziere a primelor, asigurătorul va deduce mai întâi cheltuielile de somație, apoi penalizările de întârziere și, în final, primele scadente neplătite, începând cu cele care au cea mai veche scadență.

Articolul 11: Obligațiile contractantului asigurării după producerea evenimentului asigurat

1. După apariția daunei, contractantul asigurării este obligat:

1.1. să ia măsuri imediate de limitare a daunei și să respecte instrucțiunile asigurătorului. Aceste instrucțiuni vor fi furnizate în limita posibilităților (**obligația de reducere a daunelor**);

1.2. să înștiințeze asigurătorul de producerea daunei imediat după ce a luat la cunoștință de aceasta, dar nu mai târziu de 48 de ore de la data la care a luat cunoștință de producerea daunei (**obligația anunțării daunelor**);

1.3. să furnizeze orice informație ce este necesară pentru determinarea cauzei daunei sau a valorii obligației de plată a asigurătorului. Toate dovezile scrise necesare în acest sens (de exemplu, certificate, facturi, procese verbale) trebuie transmise de către contractant asigurătorului, pe propria cheltuială. Asigurătorului i se vor aduce la cunoștință informații referitoare la apariția daunei, scrise și verbale, complete și reale,. Reprezentanților asigurătorului li se va permite în orice moment inspectarea locului apariției daunei (**Obligația clarificării daunelor**);

1.4. să îndeplinească toate obligațiile necesare conform celorlalte condiții de asigurare convenite, după apariția cazului de daună.

2. În cazul încălcării prevederilor conform punctelor 1.1 + 1.4, asigurătorul este scutit de plata despăgubirilor, după cum urmează:

2.1. în cazul în care această obligație a fost încălcată cu intenția de a influența obligația de despăgubire a asigurătorului sau determinarea circumstanțelor ce trebuie luate în considerare pentru obligația de despăgubire a asigurătorului, asigurătorul este scutit de plata despăgubirilor;

2.2. în cazul în care această obligație a fost încălcată cu intenția de influențare a obligației de despăgubire a asigurătorului sau de determinare a circumstanțelor ce trebuie luate în considerare pentru obligația de despăgubire a asigurătorului, asigurătorul este obligat să achite compensații numai în măsura în care încălcarea prevederii nu are influență asupra determinării cazului de daună sau asupra stabilirii despăgubirii la care este obligat asigurătorul;

2.3. în cazul în care această obligație este încălcată fără intenție, obligația de despăgubire a asigurătorului rămâne valabilă.

Articolul 12: Franșiza

1. În cazul în care prin contractul de asigurare se stabilește o franșiză, contractantul asigurării trebuie să suporte, în fiecare caz, o parte din daune.

2. Se va calcula mai întâi despăgubirea conform tuturor prevederilor din condițiile de asigurare. Din suma rezultată astfel se va scădea valoarea franșizei stabilite.

3. Contractantul asigurării nu are dreptul de a asigura la alți asigurători această parte de daună. În caz contrar, despăgubirea va fi calculată în așa mod încât franșiza să rămână oricum în sarcina contractantului asigurării.

Articolul 13: Termene de plată a despăgubirii

1. Plata despăgubirii este scadentă după 14 zile calculate de la data la care au fost finalizate toate investigațiile în vederea constatării evenimentului asigurat și a valorii despăgubirii datorate de către asigurător. În acest termen, asigurătorul trebuie să efectueze plata sau să trimită o înștiințare scrisă referitoare la refuzul plății și la motivul respingerii revendicării de plată. Curgerea termenelor prevăzute anterior este întreruptă în cazul în care, din vina contractantului asigurării, este împiedicată desfășurarea investigațiilor întreprinse de către asigurător pentru stabilirea circumstanțelor în care s-a produs evenimentul asigurat sau pentru stabilirea valorii despăgubirii. Asigurătorul poate acorda avansuri din despăgubiri, la cererea contractantului asigurării.

2. Asigurătorul nu va plăti despăgubirile sub nicio formă, atunci când:

2.1. există dubii asupra dreptului solicitantului de a primi plata, până la prezentarea dovezilor necesare;

2.2. se efectuează investigații cu privire la producerea evenimentului asigurat de către poliție, parchet sau orice autorități competente sau s-a pornit o cercetare penală împotriva contractantului asigurării. Asigurătorul poate amâna plata despăgubirii până la încheierea acestei investigații.

3. Atunci când plata despăgubirii se face în numerar, locul plății este sediul asigurătorului. Transferurile bancare pentru despăgubiri se fac pe cheltuiala beneficiarului despăgubirilor. Toate taxele, obligațiile și impozitele legale vor fi suportate de către beneficiarul despăgubirii.

4. Pretențiile pentru despăgubiri se prescriu în decurs de 2 ani de la producerea daunei.

Articolul 14: Procedura comisiei de experți

1. Procedura stipulată în prezentul articol va fi urmată dacă este solicitată de una din părțile contractuale. În cadrul procedurii cu comisie de experți se pot face doar constatări legate de cauza și valoarea daunelor. Concluziile experților sunt obligatorii pentru ambele părți, cu excepția cazului în care se dovedește că acestea se abat considerabil de la starea de fapt reală. Numai în acest caz sau numai atunci când experții nu pot, nu vor sau întârzie să facă constatările necesare, partea păgubită în dreptul său se poate adresa instanței judecătorești. Se consideră ca fiind întârziere situația în care un expert nu efectuează expertiza în decurs de 2 luni de la data la care i s-a solicitat acest lucru. Înainte de încheierea procedurilor de expertiză despăgubirea nu poate fi achitată, iar termenul prevăzut la articolul 13, punctul 1 începe cel mai devreme după încheierea acestor proceduri.

2. Pentru procedurile de expertiză sunt valabile următoarele prevederi:

2.1. Fiecare din părțile contractuale propune un expert autorizat de ANEVAR în domeniul respectiv de specialitate.

2.2. Fiecare parte contractantă poate solicita celeilalte părți, în scris, numirea unui al doilea expert. În cazul în care desemnarea acestuia nu se face în decurs de două săptămâni de la primirea cererii, procedurile de expertiză se vor desfășura exclusiv în baza determinărilor primului expert.

2.3. Înaintea începerii procedurilor de evaluare, experții numiți de către părțile contractuale vor desemna un al treilea expert ca președinte al comitetului pentru executarea expertizei și care are, de asemenea, rol de arbitru ce va decide asupra concluziilor expertizei în cazul în care nu se ajunge la un consens.

2.4. Experții vor prezenta imediat evaluările lor asigurătorului și contractantului. În cazul în care rezultatele evaluării diferă între ele, asigurătorul le va expedia către arbitru. Acesta va decide asupra punctelor conflictuale în limita evaluărilor celor doi experți și va preda decizia sa imediat asigurătorului și contractantului.

2.5. Costurile pe care le implică procedurile de expertiză vor fi suportate inițial de către partea care a solicitat efectuarea expertizei. În situația în care costurile expertizei sunt plătite de asigurător, aceste costuri se vor scădea ulterior din valoarea despăgubirii.

3. În baza acestor determinări ale experților, respectiv ale arbitrului, se va calcula valoarea despăgubirii.

4. Obligațiile legale și contractuale ale contractantului asigurării după producerea evenimentului asigurat nu vor fi nici suspendate, nici îngrădite datorită procedurii de expertiză.

5. Asigurătorul și contractantul pot conveni ca expertiza să fie executată de către un singur expert și ca ambele părți să aleagă împreună expertul în cauză.

6. Contractantul și reprezentantul său sunt obligați să asigure accesul expertului la bunurile avariate și să îi pună la dispoziție toate documentele necesare pentru determinarea daunelor și a valorii acestora.

Articolul 15: Supraasigurarea prin mai multe contracte de asigurare

1. În cazul în care același risc este asigurat de către mai mulți asigurători și sumele asigurate depășesc împreună valoarea bunului asigurat, se aplică principiul supraasigurării. Acesta se aplică și în cazul în care totalul despăgubirilor care ar fi trebuit achitate de către fiecare dintre asigurători depășește valoarea daunei.

2. În cazul supraasigurării, asigurătorul este obligat la plată proporțional cu suma asigurată și până la concurența acesteia, însă contractantul asigurării nu va putea încasa o despăgubire mai mare decât prejudiciul efectiv, consecință directă a riscului. Contractantul asigurării are obligația să declare existența altor asigurări pentru același bun la asigurători diferiți, atât la încheierea contractului de asigurare, cât și pe parcursul executării acestuia.

Articolul 16: Acordul juridic după producerea daunei

În cazul în care, după producerea evenimentului asigurat, interesul asigurat nu mai există în întregime, asigurătorul poate rezilia contractul de asigurare, dar numai după ce a soluționat respectivul eveniment asigurat.

Rezilierea este posibilă în orice moment, dar nu mai târziu de o lună de la finalizarea procedurilor de despăgubire.

Articolul 17: Vânzarea proprietății asigurate

1. Dacă nu s-a convenit altfel, în cazul în care proprietatea asigurată este înstrăinată, contractul de asigurare se consideră desființat de drept, fără a fi necesară punerea în întârziere sau efectuarea vreunei formalități și fără a fi necesară intervenția instanței. În eventualitatea în care contractantul asigurării a plătit toată prima sau o parte din aceasta, acesta este îndreptățit să o recupereze proporțional cu perioada neexpirată a contractului de asigurare. În orice caz, prima minimă care va rămâne în sarcina asigurătorului nu poate fi mai mică de 25 lei.

2. Dacă totuși noul proprietar își manifestă în scris opțiunea de a prelua contractul de asigurare, toate drepturile și obligațiile contractantului asigurării ce decurg din contractul de asigurare trec asupra noului proprietar, dacă asigurătorul este de acord cu luarea în asigurare a noului proprietar.

3. Dacă în decurs de 15 zile de la data înstrăinării, contractantul asigurării nu a anunțat asigurătorul despre

transferul dreptului de proprietate asupra proprietății asigurate și nici nu există vreo solicitare scrisă din partea noului proprietar de a prelua contractul de asigurare, acesta se consideră desființat de drept, fără a fi necesară punerea în întârziere sau efectuarea vreunei formalități și fără a fi necesară intervenția instanței.

4. Dacă în perioada de 15 zile ulterioare înstrăinării proprietății asigurate se produce evenimentul asigurat, asigurătorul nu va putea fi obligat la plata despăgubirii decât dacă, anterior producerii evenimentului asigurat și înăuntrul perioadei de 15 zile menționate, noul proprietar își manifestă opțiunea de a prelua contractul de asigurare și este acceptat în asigurare de către asigurător, conform punctului 2 din prezentul articol.

5. Dispozițiile acestui articol sunt valabile și în cazul vânzării proprietății asigurate în cadrul unei executări silite.

Articolul 18: Asigurarea pentru terți

1. În cazul asigurărilor pentru terți, contractantul încheie contractul de asigurare în nume propriu pentru bunurile aflate în proprietatea altei persoane. Această terță persoană, asiguratul, va fi menționată nominal pe cererea de asigurare.

2. În cazul asigurării în contul unei terțe părți, contractantul asigurării va plăti primele de asigurare și va fi ținut de îndeplinirea tuturor obligațiilor ce decurg din contract. În cazul producerii evenimentului asigurat, pretențiile asupra despăgubirilor se cuvin asiguratului.

3. Contractantul poate dispune de drepturile contractuale numai după aprobarea scrisă a asiguratului. Astfel, contractantul poate solicita plata despăgubirilor atunci când asiguratul își dă acordul în scris în acest sens.

4. Atât timp cât, în conformitate cu prevederile legale, cu condițiile de asigurare și cu celelalte dispoziții ale contractului de asigurare, conduita contractantului asigurării poate produce efecte juridice, în cazul asigurării în contul unei terțe persoane, conduita asiguratului este asimilată cu conduita contractantului asigurării. Pe întreaga perioadă de derulare a contractului, asiguratul va fi ținut să respecte toate obligațiile ce revin contractantului asigurării conform prezentului contract, condițiilor contractuale sau dispozițiilor legale, cu excepția obligației plății primelor de asigurare. În acest sens, asigurătorul va putea să invoce față de asigurat toate excepțiile și să îi opună toate apărările pe care, în virtutea contractului, ar fi putut să le invoce și împotriva contractantului pentru a-și motiva refuzul de plată a despăgubirilor.

Articolul 19: Prelungirea automată a contractului

1. Contractul de asigurare este valabil pe perioada stipulată în polița de asigurare.

2. În cazul în care a fost convenită în scris prelungirea automată a contractului, acesta se va prelungi cu încă un an, în cazul în care contractantul asigurării sau asigurătorul nu au reziliat în scris contractul de asigurare cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei contractuale stabilite în poliță.

Articolul 20: Acordul asupra jurisdicției

1. Litigiile dintre asigurător, pe de o parte, și contractant sau asigurat, pe de altă parte, vor fi soluționate pe cale amiabilă și conform regulamentelor interne ale asigurătorului.

2. În cazul în care nu se pot soluționa pe cale amiabilă, toate litigiile rezultate din contractul de asigurare sau care au legătură cu acesta vor fi soluționate de către instanțele competente.